

Emanuela De Nunzio overleden

Op 10 november 2011 om 18:55 uur overleed in Rome Emanuela De Nunzio op de leeftijd van 82 jaar. Vlak voor zij stierf, waren Encarnita del Pozo en Benedetto Lino met zijn echtgenote Gilda rond haar bed aanwezig om haar in gebed te ondersteunen. Toen ze overging naar de onbegrensde liefde van God waren Encarnita en een vriend aanwezig. Gilda en Benedetto kwamen direct terug om voor haar ziel te bidden, haar een kruisje op haar voorhoofd te geven, en Franciscus en Maria te vragen haar ziel naar de Almachtige te begeleiden.

Emanuela werd geprofest in de OFS in de plaatselijke broederschap van San Cristoforo van Rodi Garganico in Apulia (Italië) op 3 maart 1949. In 1959 werd ze gekozen tot secretaris van haar plaatselijke broederschap. Ze diende ook als landelijk minister in de Italiaanse broederschap die werd geassisteerd door de minderbroeders conventuelen, in de tijd dat de OFS nog was georganiseerd in de drie takken van de eerste orde.

Ze werd gekozen tot generale minister van de OFS tijdens het generaal kapittel in 1990 te Fatima, en herkozen tijdens het generaal kapittel in 1996 te Rome. Als generale minister van de OFS was Emanuela de eerste seculier die lid werd van de Conferentie van de Franciscaanse Familie en opende ze de deur naar een werkelijk gelijkwaardige samenwerking met de andere ministers generaal. Ze heeft zich er moedig voor ingezet dat de OFS zou worden erkend als een volwaardig lid van de Franciscaanse Familie en werkte onvermoeibaar samen met de anderen binnen de Conferentie.

Onder haar vele verantwoordelijkheden als generale minister was die van de afkondiging van de Generale Constituties op 6 februari 2001. In de brief die ze schreef ter gelegenheid van deze afkondiging, verwees Emanuela naar de seculiere franciscaanse levenswijze, een levenswijze die zij zelf tot het einde van haar leven heeft willen volgen:

"Onze professie betekent voor ieder van ons een instrument om ons dagelijks leven te toetsen met het oog op onze speciale roeping en onze eigen identiteit. Op dit fundament moeten wij ons bestaan een nieuwe vorm geven en ons leven inrichten, doordat wij geworteld zijn in de franciscaanse traditie volgens het evangelie. En zo moeten wij ook een plek inrichten waar kerkelijke verbondenheid in broederschap geleefd wordt. Daar kunnen wij leren "hoe wij moeten leven en liefhebben en hoe wij leed kunnen dragen en wat ons daartoe kan motiveren"."(art. 10 van de Generale Constituties)

Emanuela reisde de hele wereld over, terwijl ze onvermoeibaar de gevestigde en de nog in opkomst zijnde landelijke broedersschappen bezocht. Ze zorgde ervoor dat de nieuw vastgestelde Generale Constituties iedere broeder en zuster van de OFS bereikte, zodat ze die konden waarderen, bestuderen en toepassen, en zo nieuw leven konden geven aan de OFS.

Als juriste bood Emanuela altijd haar kennis aan de OFS aan, tot in haar laatste levensdagen, terwijl ze het werk van de juridische commissie van de Presidium ondersteunde.

In een in 2002 gegeven presentatie zei Emanuela:

"We moeten weer voor ogen halen onze essentiële visie op onze relatie met God, met onszelf en met de hele schepping, zodat we opnieuw zonder voorbehoud de dialoog kunnen aangaan met hen die samen met ons de levensweg lopen. Ik denk dat we ons met een eenvoudige slogan kunnen voorstellen: "Wij wandelen blootsvoets in Gods tuin, zonder op de doornen te letten".

"Wat betekent het te lopen?", vroeg Emanuela zich af. Ze antwoordde met de woorden van Augustinus:

"Loop in de richting van alles wat goed is, maak vooruitgang in heiligheid.., als je vooruitgang maakt, is dat een teken dat je loopt, maar je moet door blijven lopen naar het goede, je moet vooruitgaan in geloof, je moet vooruitgaan in heiligheid. Zing en loop! Het is de weg naar het huis van de Vader, waar we onszelf heilig en onberispelijk in liefde zullen kunnen voorstellen, om verantwoording af te leggen over de talenten die ons zijn toevertrouwd, en om ons welkom te weten als we worden begroet met de woorden: 'Kom gezegenden...'."

Emanuela is al ingegaan op deze uitnodiging van de Heer. Ze is de weg gegaan naar het goede, in geloof en heiligheid. Ze heeft gezongen (soms slecht, maar ze zong) en heeft al geantwoord op Zijn uitnodiging, "Kom gezegenden...".

Moge haar ziel rusten in de onbegrensde liefde van God, en moge ze in Zijn armen haar werverdiende rust vinden.

*Encarnación del Pozo
Generale minister van de OFS
Rome, 11/11/11*